

Mavrica

PESNIŠKA ZBIRKA
IZBIRNEGA PREDMETA LITERARNI KLUB
MENTORICA PETRA SHRESTHA

Osnovna šola Božidarja Jakca

Ljubljana, 2013/14

Modra pesem, zelena, rumena,
Abeceda v besede zložena,
Osaka zase zapeta paleta.
Radovednost verzov in rim,
Igre besed nam vsem v spomin,
Cvetje iz sonca in dežja,
Album mladega pesnika.

P. Sh.

LJUBEZEN

Lepa stvar na svetu je ljubezen,
nekateri menijo, da je bolezen.
Zaljubljeni par je lep,
sovražnik ljubezni pa slep.
Zaradi ljubezni znoriš,
drugi menijo, da zblazniš.
Ena stvar je ljubezen,
druga pa, da si trezen.
Kadar nas mali Amoret zadane,
vsi smo pijani od omame.
A kadar puščica odpade,
vsak zmenek razpade.
Lahko pa nam pomaga
grška Afrodita.
Ali pa nam izgine ljubezen z vidika,
kadar nas druga simpatija zamika.
Ljubezen ni zmeraj dobra,
prekomerna je lahko zlobna in
podla.
A nikoli nas ne prevara,
tudi če nas kdo ne mara.

POMLAD

Pomlad je čas, ko rožice prilete na
plan
in hite tjavdan.
Grozno na lep dan se je učiti,
zato moramo ven oditi.

Spomladi je lep sončni dan,
zato je lepo biti na ta dan sam.
Ko trava zeleni,
po dežju mavrica se blešči.

Ptički žvrgolijo,
ko po nebu se podijo.
Mladiči na travniku ležijo,
naj si malo odpočijejo.

Reke po strugi drvijo,
vode zimskega snega bežijo.
Gore oživijo,
saj pomladni dnevi jih obudijo.

NOGOMET

Nogomet je šport, ki ga vsi
obožujemo,
in s fair playom zmagujemo.
Spremljam Olimpijo Ljubljana,
pred TV prikovana.

Tudi mi smo proti Poljanam igrali,
malce se kregali, vseeno zmagovali.
Najprej pa proti drugi šoli 0:0,
ampak vseeno veseli.

Neka Violeta čisto ofurana,
a na koncu poražena.
Naša Erika tarča napada,
na koncu pa fer zmaga.

INTERNET

Kaj je to čudo,
ki obnorelo je ves svet,
ima tehnologijo hudo,
pravimo mu internet.

Odkar izumili so internet,
mladi ne morejo več pri miru sedet,
ker morajo ves čas za računalnikom čepet.

Na internetu polno je stvari,
na njem se vse mogoče dobi.

Veliko je teh spletnih strani,
da se računalniku že od iskanja vrti.

Toliko o internetu vam povem,
ne nasedajte spletnim lažem.

KAMEN SVETLOBE

Ko na dnu si,
A potrebuješ pomoč,
Meniš, da ni stvari, ki pomaga ti lahko.
Energija te
Nikoli razočarala ne bo.

Sredi ničesar si,
Vendar veš, da kmalu rešen boš.
Enkrat v brezčasnosti,
Takrat, ko si najbolj na tleh,
Ljubezen svetlobe doživel boš.
Objem, tolažba, veselje in
Bum.
Eh, sredi eksplozije zopet sem.

PISANJE

Pisanje ima krila, ki jih nič ne ovira,
ima domišljijo,
sanje in solz kradljivo.
Ampak obvladljivo in
nasmejano
je to besedilo,
eno in edino.

PESEM O PESMI

Pesnik piše pesmi,
ki so koraki plesni,
tudi čevelj desni,
je prijatelj pesmi.

Pesem zaziba te v spanje,
v spanju sanjaš lepe sanje,
v sanjah hodiš po oblakih
in plavaš ob veličastnih skatih.

Pesem povsod te spremlja,
še v spanju rimo menja,
s prijatelji pravite ji komad,
ki vas nasmeje rad.

PRVA LJUBEZEN

Ljubezen je, ko se zaljubiš,
ko nekdo ti je všeč,
včasih tudi fanta poljubiš
in potem je ves ljubeč.

Ljubezen je lahko prijetna,
včasih stre ti srce,
takrat nič več ni fletna,
ampak nikoli pozabiš je ne.

Ljubezni se bojiš priznati,
da zaljubljen si,
včasih jo želiš odgnati
in misliš, da bomo tako srečni vsi.

ŽALOST

Žalost vsak drugače prenaša,
vsak se z njo drugače spopada.
Nekdo jo odpihne zlahka kot stara
pahljača,
drugi pa jo zadržuje v sebi in ne
dojame,
da s tem on nastrada.

Nekdo jo preganja z glasbo in plesom,
nekateri pa jo raje spustijo nad kresom.

Žalost je lahko različna,
ni pa vedno enolična.

Nikoli ni prijetna,
zna pa biti zajetna.

ŽIVLJENJE IN SMRT

Življenje je boleča stvar,
vsak se izgubi v njem kdaj.

Včasih rečemo: »Dokler naju smrt ne
loči,«
nevede, kaj to sploh pomeni,
saj smrt slej ko prej nastopi.

Naša odločitev je
umreti po naravni poti,
živeti iz dneva v dan
ali pa to življenje končati.

Nekateri ne vidijo svoje poti,
nekateri preveč samozavestni so,
vendar življenje vse to izenači,
smrt ali življenje, zdaj sprašujemo se.

Vendar življenje je vredno živeti,
dokler usoda ne odloči,
da smo bili že dovolj na svetu tem,
ali pa se nam še splača živeti
in kaj velikega, pomembnega
narediti.

TIŠINA V MENI

Ko zaprem se vase, potonem
v svojih mislih in zagledam
barvo svoje terase.

V mislih mi je prijetno in toplo,
saj z njimi mi je bilo vedno lepo.

V meni pa je vedno tiho,
saj tišine v meni ni mogoče pogasiti.

HARMONIČNI ODMEV

To je zvok, odbit od srca.
To je zvok, prejet od neba.
To je kratek spis o vsem.
To je narejeno za naju dva.

Je glasba brez meja
z obilico duha,
s pomočjo Boga.
Narejena za naju dva.

Mrzla NI kot sneg,
ledena NE kot led,
topla je prišla.
Pomlad za naju dva.

Harmonična preveč,
odmev pobegnili preč,
ta pesem žalostna.
Samo za naju dva.

TEKMOVANJE

Ko se je rodilo,
vse je spremenilo.

Skregalo nas je med sabo,
a to ni bilo za nobeno rabo.

Več vrst je obrodilo,
večina nam škodilo.

Nekaterim kariero je krojilo,
drugim pa sramoto delilo.

A ne pozabimo na to,
da brez njih težko bi bilo.

BASEN KDOR DRUGEMU JAMO KOPLJE, SAM VANJO PADE

...

Sova pametna in modra,
šla je na potep.
Srečala je zvito mico
in odšli sta na pico.

Lisica lačna je bila,
je sovo pretentala,
ji rekla, naj na wc gre,
saj tam je, JOJ, poplava!

Se zvitorepka loti,
pice le seveda.

Svojo, njeno,
pa še kakšno,
če bi se jo našlo.
A sova pamet ima zato,
da kdaj uporabi jo.
Je mirno gledala skrivaj,
nato pa priletela k mizi
in vsem naglas zapela:

Ti, ti lisica, si goljufala,
požrešnost te je zapeljala.

Lisice več nihče ne mara,
njen pohlep prehud je bil.
Saj se ve! Tudi pregovor pravi:
Kdor drugemu jamo koplje, sam
vanjo pade.

PIRAN

Ta stara Benečanka na levi stoji,
na desni hotel Giuseppe ulico krasi.

Ulice ozke, številčne in ploske,
jutra v Piranu hočejo z mano.

Polknice rdeče, modre, rumene,
na hišah zelenih, zgrajenih, kamenih.

Mačka črna, pravijo, za nesrečo,
sredi Pirana pa veliko srečo.

Morje neskončno se zdi,
a le do Trsta pogled krasi.

Skorja od morja skozi primorja,
sonce skrije daleč od obzorja.

SONCE

Sonce, daj, posveti nam,
O, vse za to ti dam,
Ni več veselja tu pri nas,
Cesta ne vodi več v vas,
Enobarvna mavrica polna je dežja.

Igra vode in snega,
Majhen košček z neba
Ali enostavno sonce,

Ki nam sveti, ko žalost je prisotna.

Rdeča in

Oranžna.

Naj bo to

Opis krogle žareče, ki nosi nam
sreče.

SONČNI DNEVI

Sonce je vzšlo,

Obdobja vročine letos ne bo.

Na zeleni veji ptiček žvrgoli,

Čas nad nami poleti.

Naenkrat liste odpihne z dreves

In pričara izlet pravih čudes.

Dan prijazen je bil in vsak se je veselil.

Najboljše je, ko s prijatelji si,

Eden in vsi smo najboljši.

Vriskamo, se veselimo

In zvečer sladko zaspimo.

VESELA PESMICA

Vesele pesmice radi imajo vsi,
saj zabave in veselja konec ni.
Pesmi hitro se naučiš,
saj so lahke in vesele.

Veliko domačih je besed,
takih, ki so vsem všeč.
Še danes jih na pamet veš,
zato greš raje peš.

Ko do konca prideš,
se za glavo primeš.
Glava te boli,
ker tako daleč si.

Zato se vse na glavo obrne,
da nikoli se več ne vrne.
Veselje pa ostaja ,
ker radost je njegova postaja.

TISTA PUNCA

Tista punca ga je ljubila
Tista punca ga ne bi nikoli zapustila
Tista punca ima spomine
Tista punca ima srce iz želatine
Tista punca pozna meje
Tista punca se nikoli več ne smeje

Zato spoštuj, kar ti ona je dala, da ti glava ne bo zaspala.

ZGODBA

Pišem zgodbo in pogledam v zid,
pišem zgodbo, ker se mi da,
pišem zgodbo, ker me nihče ne pozna.

Pišem zgodbo za boljše življenje,
pišem zgodbo od jutra do mraka,
pišem zgodbo ko Sveti Jaka.

Pišem zgodbo, ker so me prisilili,
pišem zgodbo, ker moram,
pišem zgodbo, ker nimam idej, kako dokončala bi se v rimi tej.

AVTOMOBILI

Avtomobili so lepi in dragi,
hitrost zelo imajo radi.

Kdor stare avte obožuje,
nikoli jih ne pelje, ko dežuje.

Avtomobili gorivo jejo
in naravo onesnažujejo.

Nekateri z njimi radi zdrsavajo,
drugi tega ne znajo in se zaletavajo.

MATEMATIKA

Za nekatere ja matematika le ples,
nekaterim pa je interes.

Komur matematika leži,
vsako punco lahko dobi.

Pri matematiki glava nas boli,
saj učitelj tečen je za tri.

Vsi pri matematiki sedimo
in se ruvamo, da ne zaspimo.

Komur matematika gre ne,
drugih predmetov zna tudi ne.

Nekateri matematike ne znajo,
ker pri pouku ne poslušajo.

Če ti matematika ne gre,
pokliči učitelja, saj on ti vse pove.

NAGAJIVA RADOŽIVOST

Nagajiv je človek, ki drugemu človeku malo ponagaja.

Abecedo smeha vanj zasaja.

Gledanje nagajivosti tudi druge spravlja v smeh.

Ali drugače: smeh je vedno na zobeh.

Juha smeha in zabave, igrivost del je te narave.

Igrivost je tudi nagajivost.

Veseli smo in se smejimo.

A nagajivosti ne ujamemo.

Radoživec rad živi, če tudi kaj na glavi mu stoji.

A veselja noč in dan, nikoli postal ne bo zaspan.

Danes radoživci veseli so vsi, saj vedo, da to jim koristi.

O te radoživci, tudi če so debeli, vedno so veseli.

Življenje radoživcem gre lepo, saj vedno se zabavajo.

In če radoživec ni vesel, potrebuje le človeka, ki mu bo kaj zapel.

Veselja jim nikoli ne zmanjka, saj žalosti v njih ne najde se.

Oprime se vsakega otroka, ki ne joka.

Šaj je radoživost lepa stvar, za njo nikoli nisi prestar.

Ta radoživost tukaj s pesmijo je pripeta.

PRVI POLJUB

Dolgo časa čakamo,
da prvi poljub sprejmemo.

Res je, da mislimo, da ga ne bo,
a vedno zgodi se, da ga nepričakovano
dobimo.

Čeprav se zgodi, da nekdo dolgo časa ga ne
dobi,
to še ne pomeni, da boš to ravno ti.

Lahko zgodi se tudi to,
da prehitro ga dobimo.

Ne vem, kako je to pri odraslih,
a vendar vem, kako je to pri nas najstnikih.

Ponoči sanjamo o tej posebni osebi,
s katero bi ta poljub si radi delili.

Čeprav se zdi, da je to nemogoče,
ni vedno res, saj se 'vse' da, če se hoče.

Najboljši občutek pa je res ta,
ko ti oseba ljubezen vrača.

Občutek prvega poljuba je tak,
da imaš občutek, da leteti znaš.

Ni ti mar za dogajanja okoli sebe,
saj pozabiš ne vse svoje probleme.

Najhuje pri prvem poljubu je to,
da se od te posebne osebe posloviti moramo.

Res si želiš, da bi s to osebo ostal
in ostal v objemu, ki bi trajal.

Ko pa končno s to osebo posloviti se morata,
upaš le, da se kmalu spet vidita.

Od tega poljuba dalje res,
imaš občutek, da je lep ta svet.

Upam, da tudi ti si že to doživel,
če pa še nisi, da se boš ob tem najlepše imel.

RAZPOKE ČASA

Radosti veliko v življenju se zgodi,

A vedno med njimi so tudi slabe
stvari.

Zavedamo se, da tudi mi srca ljudi
ranimo,

Poskušamo jim pomagati in upamo,
da rečejo, no, pa pozabimo.

Od dobrega in slabega učimo se
vedno,

Kajti v življenju poskušamo izvedeti,
kaj je sploh vredno.

Enkrat pa si boš rekel: te napake
sem delal jaz, oh, kako bedno!

Čas pa ti da veliko možnosti,

Ampak vprašanje je, se boš lotil
težav, ki si jih naredil,

Še boš spomnil padcev in vzponov
svojega časa?

Ampak zapomni si to, da tudi
razpoke so.

UČITELJICE

Poznamo jih kot glavne gospe,
ki po šoli povsod potikajo se.

Nalog zaradi njih veliko je,
mi pa vzklikamo: "Spet je naloga, oh
ne!"

Med poukom je bolje, če tiho smo,
če se pogovarjamo ali smo glasni,
nas takoj opozorijo.

Velikokrat v slabi luči jih učenci
dojemajo,
ampak to ni res, saj tudi dobre
nasvete dajejo.

Med njimi so prijazne gospe,
ki bi rade prijazno naučile (če se da)
vse.

Učenec, priden ali poreden,
v vsakem primeru je ocene vreden.

Če pa želiš zelo dobro oceno dobiti,
se moraš kar potruditi.

Gospa, stroga ali ne,
zadovoljna je, če le dobro naučil si
se.

Pomaga, če pri pouku poslušáš in
sodeluješ,
saj tako svoje znanje tem gospem
lažje dokazuješ.

Učiteljica v šoli, katera koli že,
vsaka rada od učenca sliši: "To pa
ste dobro naučili me!"

POLETJE

Poletje polepša ti življenje,
dobiš občutek, da ti gre vse na bolje.

Sladoled, zabave, morje in kože
zarjavele,
vse to so besede za občutek,
imenovan veselje.

Poleti je vreme toplo zares,
mislíš, da se vnel je v tebi ljubezni
kres.

Najlepši na morju so sončni zahodi,
kjer se zgodijo tudi zaljubljeni
pogledi.

Največ teh parov na morju se zgodi
in mislim, da ko si sam tega želiš tudi
ti.

Najhuje vsakega poletja je to,
da opažaš, da kmalu konec ga bo.

Seveda pa pri poletju tudi najboljše
so stvari,
to so, da vsak govori prijatelju o svoji
poletni zgodbici.

Vsaka pa svoje zanimiva je
in dobro je slišati skorajda vse.

Upam, da tudi ti o poletju dobro
mnenje imaš,
saj to je zame v letu najboljši čas.

SLOVENŠČINA

Ko k slovenščini hitiva,
se v vrata zaletiva.

Pri pouku nama ful dogaja,
učitelji pravijo temu graja.

Ko za naju prične se zabava,
ves pouk klepetava.

Slovarca naju miri,
da bi tiho bili.

Ko pa prideva domov,
nama hlače niso prov.

To je ofkors od režanja ...
... in od pravilnega pisanja.

Tako! Norčije sva vse priznali,
mogoče vsaj malo vas nasmejali.

Mavrica

PESNIŠKA ZBIRKA
IZBIRNEGA PREDMETA LITERARNI KLUB
MENTORICA PETRA SHRESTHA
2013/14

KAJA MATJAŽ

LAURA KONČINA

MAJA ROT

MANCA MAŠA SLADIČ

MANCA ŠKRBEC

NINA PETROVIĆ

SARA JANEVSKI

JAN KUZMA

JULIJA MARTER

Naslovnico je narisala Sara Kasumović, 2. b.